

Yüzünün Unuttuğu Yüzüm

— ergin-ersoz · 12 Kasım 2024

Hırçın fırtınaların kasvetli gökyüzünü kapladığı bir sonbahar gecesindeHüzünle dolu bir yalnızlık hisseder ve

Karanlığın içinde kaybolan, yüzünün unuttuğu yüzümü

Hatırlamak istersen

İnce parmaklı zarif ellerini sol göğsünün üstüne koy lütfen

Çünkü benim gidecek başka bir yerim yok

Yıllar önce ruhum gölgene firar etmişti

Dalgalar aşkı taşıyordu o güzel yüreğine

İşte o geceden sonra benim gidecek hiçbir yerim olmadı

Islak saçlarından dökülen inci taneleri

Ebruli bir gecenin karanlığında

Faziletin ışığı gibi parlamıştı dünyama o gece

Ve işte o geceden sonra benim

Sana gelmişliğim oldu da

Senden gidebilmişliğim olmadı

Ve şimdi gayri ihtiyari bir anı gibi

Geçmişin külleri arasında yankılanıyor

Bitmek bilmeyen bu sevda
Zamanı durduruyor, kalbi kırıyor
Hatta her gün yeni bir mücadele
Her gece yeni bir kabus getiriyor
Yolu sana çıkan tüm sokaklarımı
Abluka altına alan hüznün işgali
Sonuçta yine senden kaçarken sana esir oluyorum

Ama sen yine de bensiz yarım kaldığını düşünme
Ben olmadan da asla tamamlanamayacağını gururuna yedireme
Senin devrimin kelamının gücünde saklıdır
Sen yeter ki
Kendini bile inandırdığın yalanları yazdığın kalemine özgürlük türküleri öğret
Belki o zaman kurtulursun benden
Belki o zaman kaçabilirsin tenine mühürlenmiş gölgemden
O zaman kurtulur belki gözlerin hasret banliyölerinden
Lakin bunu da beceremezsen bil ki
Zamanın silsilesinde kaybolmuş bir girdapta
Anılarımız damla damla düşer
Tuzlu kirpiklerinden